

Sayın Velimiz;

Karne, okul dönemi içinde gösterilen çaba ve performansın bir sistemle değerlendirilmesidir. Karneyi öğrencinin başarı ya da başarısızlığı olarak görmek yerine alınan sonucu bir geribildirim ve öğrenciyi tanımanın bir yolu olarak değerlendirmek gerekir. Aslında notlar sayılardan çok daha fazlasıdır, bize çocuğun gereksinimlerini gösterir ve kılavuzluk eder.

Sorumluluklarını ve hedeflerini yerine getirme çabası ve gelişmenin izlerinin görüldüğü her not takdir edilmelidir. Öncelik başarının gösterildiği dersleri fark etmek olmalıdır ki bu, hangi ders ya da dersler olursa olsun... Memnuniyet vermeyen ders sonuçları da öğrencinin yetenek, ilgi ve bireysel özellikleri doğrultusunda değerlendirilerek bir yol haritası çizilebilir.

Potansiyeli olmasına rağmen oyalayıcı sebeplerle boğuşan pek çok çocuk vardır. Bu yüzden zayıf bir karnenin sorumluluğu asla tek başına öğrenciyi yüklenemez. Sebepler, öğrencilerin ihtiyaç ve beklentileri anlaşılmalı ve öğrenciyle bunlar hakkında konuşulmalıdır. Öğrenme, süreklilik gösterdiğine göre karne notları da değişebilir. Önemli olan nedenlere ulaşmak, bunlar doğrultusunda gerekli destek ve yönlendirmeleri yapmak ve çocukla birlikte gerçekçi hedef ve beklentiler koyabilmektir. Bu konuda gerekli birimlerden destek alınması, öğretmenleriyle iletişimin güçlendirilmesi faydalı olacaktır.

Yarıyıl tatili tüm bunlar üzerine düşünmek ve ailece birlikte eğlenceli paylaşımların yapılabileceği bir zaman dilimi olarak değerlendirilebilir. Öğrencinin iyi ya da kötü denilebilecek karne notlarına bakılmaksızın eğlenip dinlenmesine, küçük gezi, ziyaret ve ilgi alanları doğrultusunda yapabileceği faaliyetlere zaman ayırmasına, kitap hediyeleriyle okuma ve merak alanlarının geliştirilmesine yardımcı olunabilir. Sınıf seviyesine göre ihtiyaçları doğrultusunda tekrar ve çalışma zamanları birlikte planlanabilir.

Karne ve notlar tek başına başarı ve mutluluğun göstergesi değildir. Bu kavramlar onlara yüklenen anlamlarla ilgilidir. Nereye bakarsak, neyi ararsak onu görürüz, var olana odaklanırsak varı, olmayana odaklanırsak yokluğu, aslında hangisine bakmayı öğrenmişsek onu. Çocukların yapamadıklarına odaklanmak yerine yapabildikleri üzerinden desteklemek ve onaylamak diğer alanlar için de geliştirici olacaktır.

Yazarın değişikle ' Bir insanın anavatanı çocukluğudur!'

Anıları, mutluluk ve sevgi dolu çocuklar yetiştirebilmek dileğiyle...